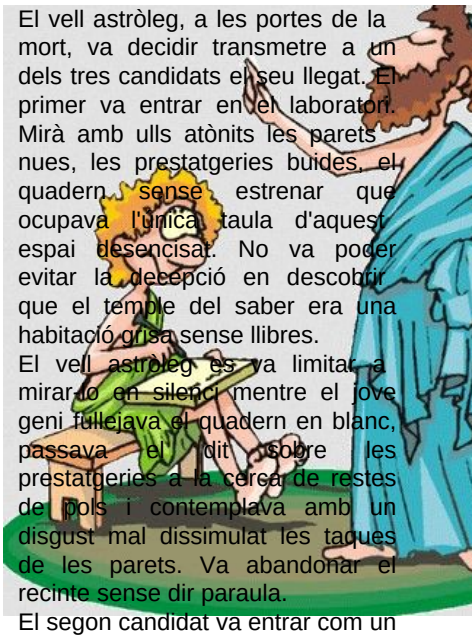
FE CRÉIXER En la fe

Silenci

El vell astròleg

El vell astròleg, a les portes de la mort, va decidir transmetre a un dels tres candidats el seu llegat. El primer va entrar en el laboratori. Mirà amb ulls atònits les parets nues, les prestatgeries buides, el quadern sense estrenar que ocupava l'única taula d'aquest espai desencisat. No va poder evitar la decepció en descobrir que el temple del saber era una habitació grisa sense llibres.
El vell astròleg es va limitar a mirar-lo en silenci mentre el jove geni fullejava el quadern en blanc, passava el dit sobre les prestatgeries a la cerca de restes de pols i contemplava amb un disgust mal dissimulat les taques de les parets. Va abandonar el recinte sense dir paraula.
El segon candidat va entrar com un cicló. Després de saludar cortesament, es va apropar a la finestra i va clavar els ulls en l'horitzó: enfront d'ell, a un parell de metres del vidre, s'aixecava un enorme mur de rajola uniforme. On enfocar el telescopi si aquesta paret impedia veure el cel? El vell astròleg va mirar en silenci el visitant mentre aquest intentava inútilment trobar alguna perspectiva des de la qual albirar el cel. També va acabar per anar-se'n.
El tercer candidat es va dirigir amb calma al vell savi. Es va situar enfront d'ell i el va mirar amb una humil interrogació gravada en el rostre. No va parar esment ni en el desbaratat recinte ni en l'absurd de la finestra tapiada. Només va esperar un silenci precís o unes paraules que no van trigar a fluir. Va prendre el quadern de la taula i va anotar tot allò que el savi havia guardat fidelment en el seu cervell, en el laboratori completíssim de la seva consciència.
Quan va caure el sol, després de diverses hores, o anys, o segles de conversa, es van dirigir a la finestra amb la intenció de contemplar la nit estrellada, font de tots els seus sabers. El mur de rajola seguia allí, impenetrable. Aleshores, el jove astròleg ho va comprendre tot. De nou va fixar la vista, confiat, en la mirada cansada de l'ancià, que ara tenia una lluentor extraordinària. El mur impedia que qualsevol llum pertorbés aquest miracle diari. En els ulls del vell savi s'estava formant la nit: tota la Via Làctia es creava, un dia més, amb lentitud, en les seves immenses pupil·les. Mentre es miraven, el firmament s'estenia entre els dos.

Jesús Villegas

QÃ¼estions per al diÃ leg:

1. Som capaços d'escoltar, de veritat, els altres?
2. Quines dinàmiques d'escolta podríem trobar a la nostra família, la nostra escola, els nostres amics...?
3. Ens sentim escoltats en les nostres realitats més properes?

Parlem-ne tots plegats!

col·laboració de la CCAPAC) per afavorir la relació família escola en el centres educatius.
www.escolacristiana.org/feac | feac@escolacristiana.org

Butlletí FEAC de Fundació Escola Cristiana de Catalunya està subjecta a una llicència de Reconeixement-NoComercial 3.0 No adaptada de Creative Commons